

ISKRO

LETTO: IV.

18. oktobra 1941.

Št:1.

PEKEL

Nevernik verniku: "Ko boš razočaran po smrti ko boš videl, da se nebesa le bajka"
Vernik: "O kake boš razočaran. Šele ti, ko boš videl, da ~~nevernik~~ pekel ni bajka."

+++++

Ostani do konca
zvest svojim načelom

+++++

PIŠITE V ISKRO DRUGAČE
BO UGASNILA!!!!!!
=====

NAČELA SO SVETA!

+++++
++

Medrijana ne napravi ębleka.

=====
==

KA in slovensko dijaštvo.

Slovensko dijaštvo tava danes po temi nevere in brezboštva. Tu di med slovensko dijaštvo se je raznesel duh kemunistične svobede. Zato smo zgrešili cilje slovenske dijaške mladine, katere so nam zastavili: Slemšek, Jeglič, Krek in Korošec. Slovensko dijaštvo se je lečile od naše matere katoliške cerkve.

Naloga KA je pripeljati čim več duš zepet nazaj h Kristusu. Velika naloga čaka torej dijaštve KA predno bo mebla zavrniti in umičiti širjenje kemunističnega duha. Zato mora, če hoče doseči ta vzvišeni cilj, spraviti pod svoje ekrilje čim več dijakov, ki bedo goreli z dušo in telesom za ideje KA. KA si mora pripraviti za borbo proti največjemu zлу, proti organiziranemu uporu proti Bogu, devere izvezbanu vojsko, ki se ne bo ustvarila ne boja in še manj pa žrtev.

Od te vojske ni nihče izvzet. Vsak mora vstopiti kot vitez v armade, ki ji načeljuje sam Jezus Kristus.

(nadaljevanje str:3)

UČIMO SE LATINŠČINE

"Čemu danes v dobi teh-nike še latinščina? Kaj še tega je potreba; v svojem po-klicu je nikdar ne bom rabil far ne bom, torej -!"

Take besede so danes to-lažba dijaku petošolcu, nad latinščino razičaramenmu še-sto in sedmošelcu.

Sklep je seveda čisto enostaven: "Latinščino na k-kljukom! Tisti" prvi red" sibom pri Petru že dovolil, saj je dober človek; naloge bom že prepisal."

Tako goveri bodoči slovenski inteligenč!

V dobi največjega umskega napredka se je polzstil čloštva napuh. Damašnja pok-varjena inteligenca, če jo še lahko tako imenujem in z njem dijaštvo zaničuje in pozab-ljam tisto, kar je dalo temelj vsej današnji kulturi-anti-ko.

Antika je seme damašnje kulture. Grki in Rimljani so dali temelj vsej današnji civilizaciji. Rimljani so obili s prvo peščico ljudi, po številu mnogo manjši ka-ker Slovenci, in tudi latin-ski jezik se je goveril na mnoge manjšem teritoriju, ka-ker je Slovenija. Da jih jeb bilo malo vidimo iz besede

Miles, ki pomeni vojska; be-seda pa je izpeljana iz mi-le(1000); vsa prvotna rimska vojska je štela 1000 vojškov. In ta nared, ki mu je bila-insita animis industria(Limus) -sejana, priroje-na velika pridnost, in ki je bil poleg tega telesno in duševno zdrav, kar nam priča zlasti velika rpdnost-sinove so naprimer kar šte-li: Primus, Secundus, celo De-cimus, -je paščice Imperator orbis terrarum-. In ti Rimljani se s svojim zdravim duhom ustvarili kulturo, ki je še danes vsi ~~ocenjujemo~~ raztal, ki vodi v antiko, na kateri sloni vsa današnja civilizacija.

Latinščina je tista vez, ki veže stari svet z novim, ē okno v antiko. In to tudi učenjaki vede, zato je še danes latinščina znanstveni jezik. V njej se pišejo vsa ve-liká znanstvena dela in so tako dostopna znanstvenikom različnih narodnosti.

Tako latinščina veže vse izobražene narode, vse izobražene stanove; Filezof, teolog, zdravnik in državnik, vsi se počutijo na teh skupnih klen doma in duhovne serodne.

(Dalje prihodnjič)

(nadaljevanje s strani 1.)

stusv osebi vidnega puglavarja njegove družbe, katoliške cerkve, v osebi papeža. Obljubiti mora same brezpečno zaupanje vodstvu. Slovenski katoliški dijaki se ne bodo ustrašili berbe za Kristuseve kraljestve, ampak bodo kot neustrašeni berci stali na straži in stražili največjega kralja sveta Kristusa. Slovenski katoliški dijaki se ne bodo ustrašili kumunističnih valev, ki se zavetavajo v ladjo katoliške cerkev, ampak bo stali neustrašenoma krevu in poslušali ukaze večega in nezmetljivega papeža, zavedajoč se, da bo tudi On pomagal rešiti ladjo katol. cerkvę iz strašne nevihte brezboštva.

KA huče ustavoviti torej nov tip slovenskega dijaka. Hoče ga preobrniti v neustrašenega berca Kristusevega. KA bo prelevila slovenskega dijaka v moža, ki ne gre za preti katoliškem javnem mnenju, ampak stoji neomajjanena trdnih tlen katoliških načel.

Mladci moramo preokreniti sedanje proti katoliško mišljenje pri svojih teviriših. Vplivati moramo na njihovo mišljenje in življenje. Postati moramo kvas v svojem ekelu.

Mladec se zaveda pomemb sležnosti in pokorščine v organizaciji KA, ket organiziran član. Vse svoje moči stavi vodstvu na razpolago brez norganja in obstavljanja.

Pravi mladec je svojim sešolcem in tevirišem apostol z zgledom, besedo in molitvijo. On hoče privesti zgubljenega teviriša zopet nazaj k Kristusu. Ne straši se žrtev in neuspehov, ampak vstraja do končne zmage. Dobre se tudi zaveda sv. pisemskega izreka: "Zastenj zidnjim se trudijo tisti ki zidajo hiše, če je Beg ne zida." Zato z molitvijo vsake akcije začne špremlja in konča.

Mladec mora izklesati iz sebe in svojih tevirišev lik, lik Kristusev. Mladci moramo torej rešiti slovenske dijaške mladine, ki je zabredla v močvirje nevere in brezboštva.

Mladci ne smemo biti samo tisti, ki bodo rešili slovenske dijaštvo, ampak moramo biti tisti, ki bomo kot bodeči inteligenčni vrnili slovenskemu narodu zopet tiste vere, ki

CENZURA ! CENZURA ! CENZURA !

je vezala Slovence v najhujšin nesrečah, da niso prepadli.

CENZURA !

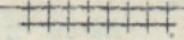
CENZURA !

Anton M. Slomšek.

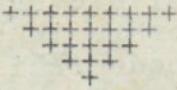
Slovenska mati nam je dala Slomška. Dala je našemu naredu učitelja, vzgojitelja in obenem moža, ki mu je bil slovenski nared nad vse ljub in slovenski jezik nad vse drag. Vse njegove življenje je bilo obrnjeno v kerist slovenskemu narodu. Vzgajal je nared, budiil ga je, in ket škef je dosegel, da smo debili Slovenci naredno slovensko Šole. Zavedal se jeda je matrim jezik najdražja do ta. Skratka bil je genij, ki ga je bila sama ljubezen do slovenskega naroda.

"Ket hvaležen sin svoje matere Želim, naj bi bila moja poslednja beseda slovenska, ket je bila slovenska moja prva." In te njegove besede naj slovenski nared, ket oporeko nesi v svojem sru.

-r.

Biti Kristus v tem je pravo krščanstve.

Pišite v ISKRO, če ne ho morala že s prvo številko prenehati izhajati.

NEKDAJ in SEDAJ.

Nekdaj. Bile je pač drugače. Duh plava človeku v eno osješljivo debe, ko se se ljudstva stresala svoje peldivje narave in koprnela po nečem zadovoljujočem. Kaker slepec, ki je nesrečen sredi belega dne, tako so plavali naši pradedje v temi zmoti in nevednosti. Niso našle njihove duše v paganstvu onih vse zadovoljujočih sil, ki pelnijo prazna srca in zdravijo belne duše. Težko je bilo čakanje tega ljudstva, po rešenju in luči. In tedaj se je razlile ed vzheda sonce resnice. Šinili so žarki tudi preko naših pokrajin. Toda ni bilo dano našim očetom, da bi bili megli takej umeti sladkešt neve vere, zakaj v znamenju meča so jim hedili ~~xxxxxx~~ jemati pravice, ki so bili po zunanju privrženci Kristusa, a v dušah volkovi. Istečasno sta petovala dva tujca ed vzheda na severozahed in kjer sta se ustavila sta sejala seme gospodrave. Alanjal se jima je Možavec in Slovenec, zakaj učila sta v jeziku ljudstva. -blagovesnika sv. Cirila in Metoda. Z njimi začenjajo anali pionirjev presvetete in kulture za nas Slovence. Svetovni preobrati, bojni pohedi, ljudska preseljevanja so drvela nad peljanami naših dedov. (dalje prih)